

VIEŅYBĒ

1886 DEIMANTINIAI METAI 1961

75 M. 5 N.

192 Highland Boulevard
Brooklyn 7, N. Y.

1961 M. Vasario (February) 3 D.

Telefonas:
APplegate 7-7257

KAINA 15 C.

J. Tysliavos, Jr. nuotrauka

DR. KOSTAS JURGĖLA, Amerikos Balso lietuvių skyriaus direktorius, šią savaitę buvo atvykęs iš Washingtono pasikalbėti su Vienybės redaktorium Juozu Tysliava ryšium su Vienybės deimantine 75 metų sukaktimi, kurios minėjimas — koncertas ir banketas — balandžio 16 d. Brooklyn Academy of Music ir Granada viešbučio salėse, Brooklyne. Pasikalbėjimas, užtrukęs apie valandą laiko, buvo įregistruotas į Amerikos Balso juosteles ir vėliau bus perduotas radijo bangomis į Lietuvą. Nuotraukoje: Juozas Tysliava, dr. Kostas Jurgėla ir (prie aparato) Algis Jurgėla, Amerikos Balso lietuvių skyriaus direktoriaus sūnus.

Šiandien beždžionė, rytoj žmogus...

Šią savaitę Amerikos erdvių tyrinėtojai Floridoje (Cape Canaveral) paleido į erdvę vieno tono raketą, kurioje buvo 38 svarų šimpanzių veislės beždžionė. Raketa su beždžione iškilo apie 100 mylių į erdvę, skrido daugiau kaip 420 mylių

O tuo tarpu laimingai grįžusi iš 420 mylių erdvės kelionės šimpanzė Ham juokiasi...

ir parašiuo pagalba nusileido viduriniame Atlante.

Budėjantis lakūnas tuoju su rado kabiną su šimpanze, kuri buvo, palyginti, geroje nuotaukoje, "šypsosi" savo išgelbėtoji ir mieliai priėmė jai pasiūlytą didelį raudoną obuolį. Pradžioje beždžionė vis dėlto atrodė kiek pavargusi, bet vėliau gytojai pripažino ją sveiką esant. Aplamai, šimpanzė labai draugiškai su visais sveikinosi, o vieną iš mokslininkų net apsikabino.

Šio bandymo su beždžione tikslas yra nustatyti, ar žmogus gali išverti tolimos erdvės kelionėse. Bandymas laikomas pavykšiu ir manoma, kad Amerikos mokslininkai netrukus paleis į erdvę raketą su žmogumi. Tam tikslui jau seniai ruošiami septyni astronautai, bet manoma, kad prieš tai, kaip jie leis į erdvę, dar bus padaryta keletas bandymų su beždžionėmis. Be to, raketų traukiamos kabinos su astronautais bus taip įrengtos, kad jie patys galės iš nusileidžiusios kabinos išėiti.

Faktiškai, tai jau ne pirmas toks bandymas su beždžionėmis. Perna metais dvi žymiai mažesnės beždžionės buvo pa-

leistos į trumpesnę erdvės kelionę. Deja, vieną tų keturių erdvės pionierių netrukus po to nugaišo.

Nera abejonės, kad šie bandymai yra įžanga į tolimesnes erdvės avantiūras. Amerikos mokslininkai ruošia paleisti satelitą su žmogumi, kuris skristų aplink žemę ir radijo bei televizijos pagalba darytų pranešimus.

— Leopoldville, Kongos sostinėje, atidaryta paroda Čekoslovakijos gamybos ginklų, kuriuos Jungtinės Arabų Respublikos valdžia siuntė Lumumbos šalininkams.

— Šanta Maria, portugalų keleivinis laivas, kurį pagrobė portugalų sukilėlių vadas Galvao, šiuo metu yra vieno Brazilijos uosto (Recife) vandenyse.

— Prezidentas Kennedy antroje savo spaudos konferencijoje pareiškė, kad Amerikos pozicija pasaulinės politikos krizės atžvilgiu esanti blogesnė, nekaip praėitų metų pabaigoje.

DABAR

Juozas Tysliava

Kai mano mieli kapsai norėdavo pasitytioti iš savo kaimynų zanavykų, tai jie šitaip dainuodavo:

"Zanavyko skranda,
Po ta skranda
Blusos kanda."

Į didesnius įvykius įsistebėtinęs pasaulis nė nepastebėjo vienos gana reikšmingos dramos, neseniai įvykusios po tarptautinio komunizmo kailiniais.

Štai iš komunistinės Albanijos su pirmuoju gaidžiu atbėga žintos, kad į Tiraną atvyko 250 komunistinės Kinijos inžinierių ir technikų neseniai grįžusiems į Sovietų Sąjungą technikams pakeisti...

Vadinasi, blusa įkando meškai...

Tarybinė Lietuva, deja, to padaryti negali, nors J. Kaminskas šių metų Keleivio Kalendoriuje rašo, kad V. Kapsukas turėjęs daugiau drąsos negu J. Paleckis. J. Kaminskas rašo:

"... Kai iš Maskvos atvyko Vilniun visas traukinys 'draugų' rusų kandidatais į tarybines vietas, V. Kapsuko susitarimu su stoties viršininku Vilniuje Grigaliūnu, visas traukinys ir vėl buvo išsiųstas Maskvon, niekam neleidus net išlipti iš vagonų."

Neveitui, anot J. Kaminsko — Kairio, tada Vaižgantas sušukęs:

"Tokio antro žmogaus, tik ne komunisto, reikėtų dabartinei Lietuvai."

Ir dabartinei...

Ernestas Galvanauskas, jo paties atsiminimuose apie lietuvių sukilimą Klaipėdos krašte, labai išmintingas politikas.

Tai gerai. Bet ar išmintinga tuose DRAUGE spausdinimuose atsiminimuose pasakoti, kaip Lietuvos ministeris pirmininkas ir užsienio reikalų ministeris organizavo tą sukilimą, tai jau kita birsta.

Tai dvilypo Pilypo istorija, kuri iš dalies primena Clemenceau atsiliepimą apie Poincare ir Briand — kaip vienas viską išmanė, bet nieko nežinojo, o kitas viską žinojo, bet nieko neišmanė...

Jau, rodos, mums turėjo užtekti to, ką toks Donald Day iš Chicago Tribune, pačią pirmąją sukilimo dieną, parašė: "Vilniuje Zeligovskis, Silezijoje Corfanti, Klaipėdoje Budrys..."

Klaipėdos sukilimo atveju save demaskuodamas, Galvanauskas, atrodo, nesitiki sulaukti Lietuvos valstybės nepriklausomybės prisikėlimo. Jeigu jis, iš tikrųjų, taip jaučiasi — apses nours le deluge, po mūsų nors ir tvanas — tai ar nebūtų buvę geriau aprašyti savo paties odisėją nuo Klaipėdos iki Madagaskaro?...

Klaipėdos krašto, kaip ir visos Lietuvos, klausimas dar nėra baigtas spręsti, ir jeigu Ernestas Galvanauskas turi tokią galvą, kaip jis šiuose savo atsiminimuose giriasi, tai jis turėtų atsiminti ne tik Budrį su Petisne, bet ir Urbšį su Ribbentropu...

"Negali žinoti, kada velnias juokiasi", anot velionio Gabrio.

(Nukelta į 4 psl.)

Amerikos rytinių pakraščių gyventojai neatsimena tokios šaltos žiemos, kaip šių metų žiema su savo nuolatiniu šalčiu ir pusnėmis. Nenuostabu, kad sniegui per ilgai užsibuvus, net senoviškos žiemos susistiekimo priemonės sugrįžo į madą...

D. Nargelevičius

1926 m. gruodžio 17 dieną, apie 3 val. ryto, Lietuvos demokratinėje respublikoje įvyko politinis perversmas, nulėmęs tolimesnę lietuvių tautos politinio gyvenimo raidą.

Prieš aprašydamas to perversmo eigą, norėčiau skaitytojus supažindinti su jo geneze.

1926 m. pavasarį buvo praversti rinkimai į III seimą. Turėjęs II seime daugumą krikščionių blokas (krikščionys demokratai, ūkininkų sąjunga ir darbo federacija) visai nesitikėdamas rinkimus pralaimėjo.

Naujam seime atsirado ir 4 tautininkai (A. Smetona, A. Voldemaras, kun. V. Mironas ir K. Šakenis), kurie ankstyvesniuose seimuose savo atstovų neturėjo.

III seimui susirinkus, prezidentas pavedė didžiausios frakcijos vadui, šį

kartą valstiečių liaudininkų lyderiui Mykolui Sleževičiui, sudaryti ministerių kabinetą.

Ankstyvesniuose seimuose valstiečiai liaudininkai, jei ir dalyvavo vyriausybėse tai tik koalicijoje su krikščionių bloku. Šį kartą, turbūt laimėjimo apsvaiginti, jie atsiskė nuo senos taktikos ir sudarė koalinę vyriausybę su socialdemokratais, kurie iki šiol vyriausybėje dalyvauti vengdavo.

Nauja koalicija

Šios koalicijos išdavoje M. Sleževičius sudarė tokio sąstato ministerių kabinetą: M. Sleževičius — ministeris pirmininkas, užsienio ir teisingumo ministeris; finansų ministeris — prof. A. Rimka (valst. liaud.); žemės ūkio ministeris — prof. J. Krikščilūnas (valst. liaud.); švietimo ministeris — prof. V. Čepinskis (socialdemokratas); vi-

daus reikalų ministeris — adv. V. Požėla (socialdemokratas), krašto apsaugos ministeris — pulk. J. Papečkys (valst. liaud.). Vyriausiojo štabo viršininku buvo paskirtas pulk. K. Škirpa (valst. liaud.) Susisiekimo ministerijai buvo paskirtas tik valdytojas, paštų ir telegrafo dep. direktorius inž. Tomaševičius, nepriklausęs jokiai partijai.

Iš kabineto sąstato jau matyti, kad jis buvo sunkiai sudarytas. Atsisakius kai kuriems atstovams užsienyje paimti užsienio reikalų ministerio portfelį ir nesutarus dėl kandidato į teisingumo ministerius, M. Sleževičiui, be ministerio pirmininko pareigų, teko priimti dar ir užsienio bei teisingumo ministerių pareigas. Nesutarus dėl susisiekimo ministerio, šias pareigas teko pavesti eiti valdininkui inž. Tomaševičiui (dvarininkui, toli gražu ne karių žmogui) valdytojo teisėmis, kas

tarp kitko neabejotinai prieštarauja konstitucijai.

Vladas Požėla, Lietuvos vidaus reikalų ministeris 1926 metais, neseniai miręs Australijoje.

Suprantama, kad ir prezidentu buvo išrinktas koalicijos kandidatas dr. K. Grinius. Tenka tačiau priminti, kad asmeniškai M. Sleževičius ir kairieji kiti jo grupės veikėjai buvo iškėlę Kauno Miesto burmistro Jono Villeišio kandidatūrą, tačiau partijos taryba pasisakė už dr. K. Grinių.

Greitomis peržvelgęs kabineto sąstatą, kiekvienas objektyviai galvojęs žmogus turėtų pripažinti, kad jis buvo tinkamas, be priekaištų atskiriems jo nariams.

Visi ministrai baigę aukštąjį mokslą, net 3 profesoriai. Tiesa, geležinis kancleris Bismarckas, visais požūriais realus politikas, sužinojęs, kad į reichstagą išrinkti 28 profesoriai sušuko:

Achtundzwanzig Professoren, Vaterland, du bist verloren!

Tačiau M. Sleževičiaus vyriausybėje 3 profesoriai, atrodo, atneš tik naudą. Juo labiau negalima padaryti priekaištų prezidento dr. K. Griniaus asmenybei. Tas žmogus buvo žinomas tik iš gerosios pusės. Jo kuklumui pabrėžti tektų pasakyti, kad jis, ir prezidentu būdamas, dažniau važinėjo "konke", negu valdiniu automobiliu.

Ir štai, šita vyriausybė buvo nuversta, dar neišaušus tai dienai, kurią vyriausybė, seimas ir visuomenė rengėsi iškilmingai paminėti tikrai tokio pagerbimo užspelnusio dr. K. Griniaus 60 metų jubiliejų. Kodėl tai atsitiko?

Demagogijos pokštas

Be abejo M. Sleževičius, klausydamas Odesos universitete teisės filosofijos kursą, negalėjo negirdėti apie Macchiavelį ir jo divide et impera, tačiau, atsisėdęs ministerio pirmininko kedėn, apie jį užmiršo. Jam greitai pasisekė suplakti visą opoziciją krūvon.

Savo deklaracijoje naujas kabinetas pažadėjo įgyvendinti visas konstitucines laisves, kurias jo pirmtakui buvo suvaržę. Perskaitęs deklaraciją, M. Sleževičius iškrėtė tokį demagogijos pokštą, kurio iš jo niekas nesitikėjo. Jis perskaitė sąrašą asmenų, gavusių iš slaptos ministerių kabineto fondo tam tikras sumas rinkiminei propagandai. Turiu paaiškinti, kad tos sumos buvo išmokėtos tautinių mažumų veikėjams ir jų laikraščiams, kad suskaldžius vieningą mažumų rinkiminį frontą. Rinkimų rezultatai parodė, kad toji priemonė pastakė savo tikslą. Mažumų atstovų skaičius sumažėjo. Paprastai šitokios rūšies pakvitavimai, dalyvaujant valstybės kontrolieriui, yra sunaikinami. Šį kartą taip nebuvo padaryta, nes valstybės kontrolierius Zlg-

(Nukelta į 7 psl.)

192

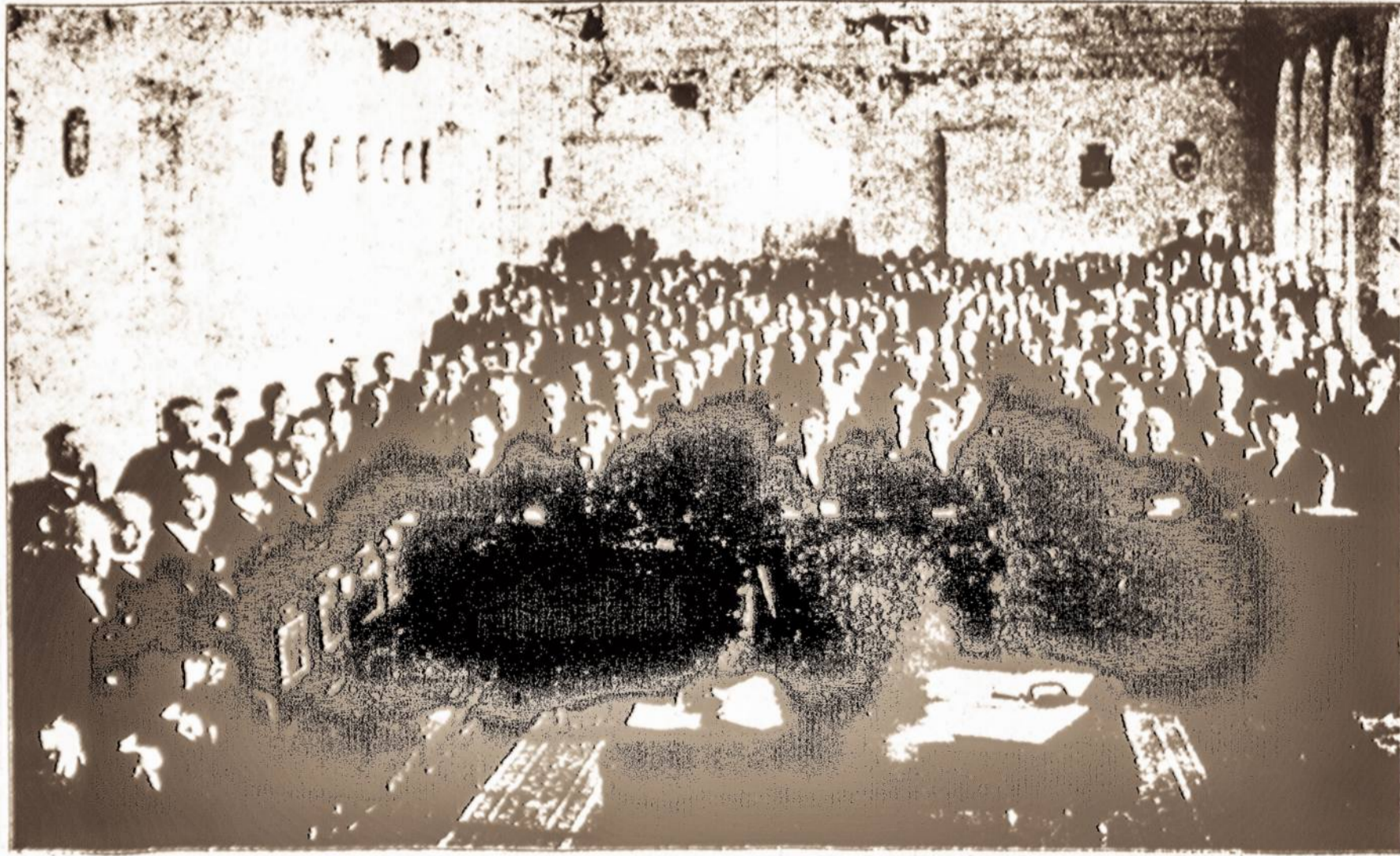
ILIUSTRUOTOJI LIETUVA

Nr. 24

TREČIOJO SEIMO ATIDARYMAS (Š. M. VI. 2).

Po didelio bruzdėjimo, nepailstamo suinteresuotųjų darbo ir visokiopios agitacijos, naujas Seimas pagaliau susirenka. Suvažiuoja išrinktais būti pratę ir visai naujai išrinkti atstovai iš visų Lietuvos kampų dalyvauti tą iškilmingą svarbią dieną. Visi pasiruošę, visi kažko laukia. Ties Respublikos Prezidento ir Seimo rūmais stovi susikimšusi įvairiaplaukė žmonių minia ir giliai susidomėjusi žiūri pro išsiriavusias tarp abiejų rūmų dvi kareivių eiles, pro kurias turi tuoj pravažiuoti Prezidentas atidaryti naująjį Seimą. Bet štai išmuša dvyliktą valandą, ir Prezidentas, eskortos lydimas, vyksta Seiman. Čia jis, pasveikinęs susirinkusius krašto atstovus, ilgoj kalboj išdėsto visus Lietuvos vargus ir laimėjimus, pabrėždamas tą didelį skirtumą tarp dabartinės Lietuvos ir tos, kuri siuntė savo atstovus į Steigiamąjį Seimą. Po Prezidento kalbos eita prie pirmojo Seimo žygio — išrinktas naujas Prezidiumas. Mūsų paveikslėliai: P. Respublikos Prezidentas atidaro Seimą (pirmasis). Naujas Seimo Prezidiumas: (iš kairės į dešinę) pirmasis Sekretorius p. R. Kinderis (vok.), pirmasis Vice-Pirmininkas, inž. St. Kairys (s. d.), Seimo Pirmininkas, Dr. Jonas Staugaitis (v. l.) ir antrasis Vice-Pirmininkas, Dr. J. Steponavičius (kr. d.). Apatiniame pav. Seimo nariai (prieky), Valdž. ir Svet. Valst. atst. (kair.) ir kviestoji publika (gilumo).

Perspauzdinta iš 1926 m. birželio 12 d. Lietuvos dienraščio numerio priedo Iliustruotoji Lietuva.

Muzika

AR LIETUVIAI TIKRAI NEMĖGSTA INSTRUMENTALINĖS MUZIKOS?

Šiais 1961 metais svarstyti, ar lietuviams patinka ar nepatinka instrumentalinė muzika, atrodo, primityviška.

Visame pasaulyje per paskutinį dešimtmetį instrumentalinė muzika nuostabiai plačiai išsivystė dėka plokštelių, radijo ir televizijos. Be to nuėjus į koncertą bet kuriame didmiestyje, galima išgirsti orkestrus iš Londono, Maskvos, Amsterdamo, Paryžiaus, Varšuvos ir kitų pasaulio didmiesčių. O lietuvis, dar vis neapsisprendęs, nes šiuo klausimu dar tenka ir diskutuoti ir net pasibarti.

Vienybei paskelbus, kad jubiliejiniame koncerte dalyvaus ir simfoninis orkestras, vienas "kultūrininkas" paklausė o kam tas reikalinga, kodėl daryti tokias išlaidas, kada mūsų tautiečiai tų pastangų vistiek nesupras ir neįvertins...

Jeigu taip ištikrųjų yra, tai mes ne tik atsilikę nuo senovės lietuvių, bet toli gražu nesipėjame ir su lietuvišiais gyvenančiais okupuotoje Lietuvoje.

Komp. V. Strollos 1936 m. išleistoje knygoje "Trumpa Muzikos Istorija" randame tokias pastabas apie instrumentalinę muziką senovės Lietuvoje:

"Iš kai kurių kronikininkų ir rašytojų raštų yra žinoma, kad istoriniais laikais Lietuvoje jau būta instrumentalinės muzikos mokyklų, orkestrų ir atskirų muzikantų. Pav., Kazimieras Jogailaitis (gim. 1492) Trakuose, turėjęs 80 žmonių orkestrą, o karaliaus Žigmano Augusto laikais (1529 - 1572) Vilniuje prie pilies rūmų busi išlaikoma gausinga muzikos mokykla. Lietuvos kunigaikščiai turėdavo didelius orkestrus, kuriuose dalyvaudavo net iki 100 žmonių. Lietuvos kultūros centre Vilniuje būdavo daug organizuotų orkestrų. Vilniaus valdada Mikalojus Radvila į valstybinius suvažiavimus su savim imdavęs 100 muzikantų, brangiąs azijatiškais rūbais pasipuošusių..."

Toliau, tame pačiame leidinyje, rašoma, kad ne tik Lietuvos bajorija, bet ir liaudis savo pramogose vartodavo tautinius liaudies muzikos instrumentus.

Kaip matome, senovės lietuviai anaiptol nebuvo atsilikę.

Nepriklausomos Lietuvos laikotarpyje, kaip patirta iš prof. Žilevičiaus, organizavusio pirmuosius simfoninius koncertus Kaune, taip pat ir kitų mūsų muzikų, apie instrumentalinės muzikos vystymąsi susidaro kitoks vaizdas. Faktas, kad to laikotarpio metu nebuvo išleisti Gruodžio, Jakubėno, Kačinsko, Bacevičiaus ir kitų mūsų kompozitorių orkestro veikalai rodo, kad šia muzikos kūryba tikrai mažai buvo rūpinamasi. Nesinori tikėti, kad tik okupantui atsiradus Lietuvoje pažanga padaryta instrumentalinės muzikos srityje, nes šiuo metu jau ir Amerikoje galima gauti stambesniųjų veikalų išleistas partitūras, taip pat ir gana gerų orkestrų įgrotus lietuvių kompozitorių simfoninius kūrinius plokštelėse. Anąmet Lietuvos styginis kvartetas yra gastroliaavęs ir po kitus kraštus, ko gero kada nors jo susilauksime ir Amerikoje, o konservatorijos, atrodo, perpildytos muzikos studentais.

Amerikos lietuviuose simfoniniai koncertai, tiesa, dar nėra taip gausiai lankomi, kaip kitos pramogos, bet ir šiuo atveju nemaža pažanga daroma. Instrumentaline muzika, kaip jau nekarta teko pastebėti, daugiausia domisi naujakurių vaikai užaugę Amerikoje, kaip ir čia gimusieji. Jeigu tuo būdu galima pritraukti mūsų jaunimą lankyti lietuviškus rengimus, tai koncertų programose ir reikia duoti, kas jiems geriau patinka.

Tokių būdu Vienybė minėdama savo 75 m. sukaktį, tikrai ne be reikalo kviečia simfoninį orkestrą, kurį diriguoti pakviestas mūsų išžymis kompozitorius Vladas Jakubėnas.

V. Maželio nuotrauka

Kompozitorius Vladas Jakubėnas, kuris dalyvaus istoriniame Vienybės Deimantinio Jubilėjaus koncerte, įvykstančiame Brooklyn Academy of Music š. m. balandžio 16 d.

TARPTAUTINIO FESTIVALIO LAUREATAI

Lietuvos styginis kvartetas, laimėjęs tarptautinį konkursą Budapeste. Nuotraukoje Eugenijus Paulauskas, Kornelija Kalnauskaitė, Mykolas Senderovas ir Jurgis Fledzinskis vieno koncerto metu Vilniuje.

— Adlai Stevensonas, kaip New York Times pastebėjo, savo darbą Jungtinėse Tautose pradėjo nuo pasisveikinimo su Sovietų ambasadorium Valerianu Zorinu...

Hartfordo lietuviai

Pabaltiečių koncertas

Sausio 28 d. pabaltiečiai su-ruošė trečiąjį koncertą. Dalyvių buvo 200. Meninę dašnų, muzikos ir baleto programą išpildė pabaltiečių — estų, latvių ir lietuvių — menininkai. Koncerto įspūdziai geri tuo atžvilgiu, kad pabaltiečiai bendravo, kad jų kultūrinė veikla virto tradicija. Bet šis pabaltiečių koncertas buvo truputį silpnesnis už praetyje buvusius talentu atžvilgiu. Tačiau tai ne-reiškia, kad pabaltiečiai neturi geresnių koncertinių jėgų. Esu nuomonės, kad koncerto rengėjai norėjo parodyti naujas jėgas, kitokio repertuaro turinį.

Meninę programą išpildė šie menininkai: estų solistė (soprano) Greta Barrot — Milk, piano solo Leonid Milk; latvių solistas (baritonas) Aris Kellis ir lietuvių baleto šokėja Raščiūtė — Šerkšnienė. Pastaroji pasirodė pirmoji scenoje ir koncerto pabaigoje. Po koncerto prasidėjo antroji programos dalis — balius, pasilinksminimas. Kadangi meninė programa buvo ilgoka, tai mažai šokių mėgėjai turėjo progos pasisotinti šokiais.

Programą šiemet atidarė latvė p-nia L. Mazjanis, pasveikindama pabaltiečius ir svečius. Koncerto rengėjų komitetą sudarė šie asmenys: po-

nios L. Mazjanis, A. Ustjanau-skienė, E. Miniukienė, M. Koiva, M. Šimkuvienė, J. Strazdienė, be to, Z. Strazdas, A. Ozols, M. Koiva, A. Hinnov ir J. Avens. Scenoje, greta Ame-rikos vėliavos, buvo ir pabaltie-čių vėliavos. Žodžiu, koncer-tas buvo įspūdingas.

Salė (italų) nauja, deja, atrodė labiau į fabriko pastatą panaši, sienos paprastų plytų, nelygiai sudėtos, žemos lubos, o scena visai mažytė. Spėju, kad so-listams buvo labai sunku šioje salėje ir scenoje pasireikšti vokališkai, jų balsas dingdavo ten, kur jie stovėjo. Bloga sa-lės akustika. Ši salė koncertams vis netinka, bet šokiais vietos buvo pakankamai.

PUIKUS BENDRADARBIAVIMAS

Praeitais metais Hartfordo Liet. Bendruomenės Valdyba sumanė pakviesti latvius ir es-tus į kultūrinį bendradarbia-vimą. LB Valdybės iniciatyva, trys pabaltiečių organizacijos, Hartfordo Liet. B-nė Estų Conn. Valst. Draugija ir Lat-vių Conn. Valst. S-ga, per savo atstovus pasiekė tikslo ir per paskutinius 3 metus nuostirdžiai bendradarbiauja, kasmet ruoš-damos po koncertą ir balijų, taip pat bendradarbiauja ir po-litinėje veikloje.

Hartfordo lietuvių pabaltie-čių veikloje atstovauja Zigmąs Strazdas. Jis, tarsi mūsų "am-

basadorius", per tuos metus buvo pabaltiečių K-topirminin-kas. Pabaltiečiai politinėje veikloje bendradarbiauja ir su ukrainiečiais. Z. Strazdo va-dovybės dėka, į pabaltiečių veiklą įsijungė ir ukrainiečiai. Tikimės, kad atėityje pabal-tiečiai ir ukrainiečiai susilauks gerų kultūrinio bendradarbia-vimo vaisių, nes šių tautų bendros veiklos pradžia jau gerai pasireiškė protesto ir demonstracijos prieš Nikitą

Chruščiovą ruošime. Tas pro-testas ir demonstracija atkreipė ir amerikiečių visuome-nės bei spaudos dėmesį.

Prieš metus laiko buvo su-ruoštas masinis susirinkimas, kur kalbėjo dr. Braun ir kong-resmonas Sadlack. Žodžiu, šiuose tarptautiniuose veik-smuose lietuvių atstovas Z. S. Strazdas suvaidino svarbų vaidmenį.

— VMK

GENUINE Amber JEWELRY

GINTARAS Lietuvos auksas

Ivairiausios gintarinės dovanos vyrams ir moterims prieinamiausiomis kainomis

AMBER GUILD LTD.
80-19 31st Avenue
JACKSON HEIGHTS, N. Y.
Tel. HA 9-5855

Pasiekiamo: auto iki 31 Ave. Northern Blvd. IND subway iki Roosevelt Ave. IRT iki 74 St. Port Bus iki 31 Avenue.

SILVER BELL BAKING CO.

A. RADŽIŪNAS, Savininkas

Mūsų specialybė lietuviška duona. Pyragai vedybiniams ir kitokiems pokyliams.

36-40 Stagg St., Brooklyn 6, N. Y.
Telefonas: STagg 2-5938

REPUBLIC Wine & Liquor Store

MARIJONA IR JURGIS JOKUBAICIAI

322 UNION AVENUE
BROOKLYN 11, N. Y.
Tel. EVergreen 7-2089

RAY'S LIQUOR STORE

JUOZAS IR IZABELE MISIUNAI

Ivairiausios rūšies amerikoniški ir importuoti gėrimai. Didžiausias degtinės ir vyno pasirinkimas.

103-55 LEFFERTS BLVD. RICHMOND HILL, N. Y.
Telefonas: Virginia 3-3544

